

18 פסק-דין

של השופטת בגדר של פסקדין על אותן דמויות וגם כאשר היא מאשיי מה אותן בהאשמות כבדות, אין היא יכולה להטיף עליהן עונשים. "העולם הזה" מצטט מדבריה על 18 מדמויות המישפט.

כפסקדינה הארוך לא הרצה השופטת המהווה, שולמית ולנשטיין, רק את דינה של עיתון "הארץ". היא הרצה גם את דינה של דמויות רבות אחרות - מהן שהופיעו במישפט כעדים, מהן שלא. אין דבריה

אהרוני, רחמים

אהרוני ואושרי, כפי שהראיי תי, ידם בכל, ואין הם בררנים לגבי סוגי העבירות שבהן הם זוכרים לעסוק מדי פעם. כל זמן שהם רואים סיכוי לעשות כסף, אלא שנראה כי מעת שבגרו קצת, הם מעדיפים עבירות רות שאפשר לבצען ללא שיתוף מוש באלימות. אם ב-1969 עוד היה אושרי מעורב בשוד של מלטשה, ואהרוני שטייל עימו

בלילה עובר לשוד בכמו גית שמישה את השודדים, הרי כוונתם מאוחרים יותר העדיפו לעסוק במלאכות נקיות יותר. מי מביצעים בדרום אפריקה שתיארתי לעיל ומי ב הפצת מטילייהב מזוייפים. סחר בסמים מסוכנים, כמובן, נמנה בין עסקים מכניסים כאלה, ואמנם נתפס אושרי כאשר במכונת שבה נהג גמר צא קילוגרם ומעלה של אופי יום, שהובל מבית-לחם. אהרוני ני לא נתפס בעבירה כזאת, אף ששמו "שורבב" לעניין מכור גית-החשיש של מני כהן וידידי דתו.

וכאשר לבסוף שמים שני אלה פניהם לעבר עסקים לגיטימיים. כמו ייצור מוצרי-בשר, הרי הם מנסים לכבוש הן את הייצור והן את השיווק אם לא בכוח הרווח, הרי באיומים ובי דרכים נלוות.

אולמרט, אהוד

אולמרט האשים ברמיזים ואחר-כך בצורה ברורה יותר,

את בצלאל מיזרחי ואת גנדי בשיבות לפשע המאורגן; מאחר שהעניין שבין גנדי

לאולמרט תלוי ועומד בבית-המישפט, לא אביע כאן את דעתי על הדרכים שנקט ונוקט ח"כ אהוד אולמרט בפירסומים שהוא מפרסם. לא נקראתי לדון אותו.

אושרי, טוביה

כן טען (סניגורו של אושרי, רי, בפרשת הברחת הסמים בי בית-לחם) כי בעבר היה (אושרי) משתמש בסמים... היה בעל שתי מיסעדות, וכי כתוצאה מהשימוש בסמים התערערו עסקיו, אך בכוחות על-אנושיים התגבר על יצרו וחזר לחלוטין להשתמש בסמים... לפי עדותו של אושרי לפניו, אין טיעון זה תואם את המציאות. לדבריה, מעולם לא היה מכור לסמים... בית-המישפט (שדן בפרשה ההיא), כפי שמסתבר, התרשם מאווירת הסליחנות והתיקנות הטובות שהוביל עו בפניו אחרי מילהמתיוון הכיפורים, והטיל עונש של שש שנים בלבד, כפי שחשב בכמות וסוג הסם... הצטערתי לראות

כיצד במיקרה זה, עבודה טובה ועיללה של המישטרה בגילוי הפשע, לא הביאה לתוצאות ענישה, אשר לה ראוי היה הר מעשה.

אושרי, מצידו, מודה שפעם, לבקשת ידיד, מצא איש בדרום-אפריקה שמוכן לעזור בהברחת נכסים... כן הוא מודה ששהה בדרום-אפריקה בעת ש פאר עסק בפעילותו הנ"ל (הב רחת כספים מדרום-אפריקה, תוך נתיחה). אך כל קשר לא היה לו לפעילות ההיא, והפ גישות שלו עם האנשים המע רבים היו חברתיות גידוא. אין אני מאמינה כי שהותו בדרום-אפריקה, בתקופה הנ"ל, ופגני שותיו עם פאר והגנב ננט, היו תמימות.

אמרתי כי לא הובאו בפני הוכחות לקבוע מהות מעורר בותו (של אושרי) בפרשה ההיא (פרשת דרום-אפריקה), ובפר שיה הנוכחית (פרשת המאריקים הגרמניים). הראיות שהובאו בפני אינן מוכיחות הרבה יותר מאשר הנטייה של טוביה אושרי להמציא סיפורי-שקר לפי צרכי השעה, וזאת מבלי לני סות אפילו ליישב את הסתי רות בין גירסות שונות אשר הוא מוסר לאותו עניין מדי פעם בפעם. בעניין השוד הזה (שוד מל-

טשת בירנבך) לא הוגש כתבי אישום לבית-המישפט... לגבי אהרוני, דעה זו (של הפרק ליתו, שאף די ראיות) נר אית לי מוצדקת, אך לא כן לגבי אושרי. היו כאן ראיות נסיבתיות חזקות, לפחות לגבי העובדה שהוא סייע במיבצע זה...

הוכח לי שהוא (אושרי) השתף בהעברת סמים מבית-לחם, וכן השתכנעתי שהיה לו קשר לעניין שוד מלטשה בי רנבך ולעניין וימפי.

בולקינד, חיים

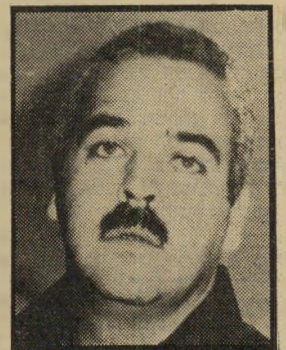
מפקח-מישנה במישטרה, שמע את השיחה בין בולקינד אל מיזרחי, רחמים אהרוני וטוביה אושרי, אשר השו-טת קבעה כי היתה בעניין סמים;

אני מאמינה שבולקינד אמנם שמע את הדברים אשר רשם בדר"ח מפי האנשים אשר להם ייחס אותם בדר"ח.

ולנטיין, אבי

כפי שכבר הראיתי בקשר ל-מני כהן ואלי רונן, נהג ולנטיין בנידון זה (בעניין העד פור) בצורה דילטנטית, אם לא לאמר נאיבית, הוא ניסה לדור בב אותם אנשים, אשר לפי מאגריה-מודיעין (של המיש-טרה) היו קשורים במעשי-פשע שונים, ואשר לפי אותו מידע, יתכן והתובע (מיזרחי), היה לו קשר אליהם.

אך הרי אחת התיזות החשובות של ולנטיין היא זו שבחור גי הפשע המאורגן, ראשית, אין כלל היכרות בין אנשים המש-

תיכים לדרגים השונים, ושנית, אולי העיקר, הלשנה נחשבת בחוגים אלה כעבירה חמורה, אשר העובר אותה צפוי לעונש חמור ומיידי. כיצד, אם כן, יכול היה לחשוב שאנשים, ש היה להם קשר עם מיבצעים פליליים שונים, יבואו ויודו בכך במישפט אורחי זה, ויתר על כן עוד יפילו את אלה שוולנטיין חושב אותם לראשי האירגון? אינני חושבת שהוא היה עד כדאי-כך נאיבי. ויתר סביר לחשוב שהוא סמך על אמנות החקירה של באי-כוחו, וקיווה כי זו תועיל להוציא את הדברים מן העדים על כור-

חם. כאן הוא הפריז בהערכ-תו, לא ביגלל חוסר-הכישרון של עורכי-הדין, אלא בגלל ה-עובדה, שאף היא היתה צרי-כאלה תמיד ידועה לו, כי עדים בבית-מישפט רחמן של המדי-נה על עדות-שקר או עדות-סור-תרת, מאשר להיות צפויים ל-עונש מידי חבריהם בשל הלי-שנה...

אני מאמינה כי (ולנטיין) היה מוכן לעזור לפור, מבחינה חומ-רית, אשר כנראה היה זקוק לה... עוד אני מאמינה כי תמו-רת עזרה זו התכוון ולנטיין להשיג עדות-אמת, וכי לא הי-תה מצידו כל כוונה להדיח עד זה או עדים אחרים לעדות-שקר. כאן הוא לא התייעץ עם באי-כוחו, כפי שעשה במקרה של רונן, ולא זכה לעצה, כי גם תמורת עדות-אמת אין להציע או לתת תמו-רה כלשהי. אני מקווה כי עכ-שיו למד זאת, ואם גם עיתוי-נאים אחרים יקחו זאת לת-שומת-ללבם, אולי לפחות יצא מיקצועם נשכר.

...ולנטיין אמנם השקיע עבר-דת-נמלים במאמץ ארוך וסב-ר, לני, ולא בלתי-מוסכן לעצמו, לאותן ראיות להוכחת העוב-דות שקבע בכתבות... כפי ש-העיר מר (גידעון) סאמט (העור רד האחראי של הארץ), לא היה מוכן ולנטיין לזוהר את המקור-רות האלה (אנשי-מישטרה ש-נתנו לו את החומר) אפילו בפניו, ואני מניחה שזו היתה הסיבה שוולנטיין עצמו לא הו-בא להעיד בבית-המישפט... על סמך עדותו של מר סאמט, גר-אה לי שאוכל לקבוע שאמנם חשב, לא רק מר סאמט אלא גם ולנטיין, כי העובדות שהיא פירסם הן אמת... אפילו אניח לדגוע כי בעת איסוף הראיות נעלם מעיניו של ולנטיין הקו-שי של הבאת עדים להעיד, הרי לפני פירסום הכתבות הועמד על-כך בפרוש ובפורטרוט על-ידי סמי נחמיאס, אשר עימו ניהל שיחות ארוכות בנושא ה-כתבות.

זאבי, רחבעם

ידידו של בצלאל מיזרחי, בפני השופטת הובאה הקלטת שיחה בין מיזרחי וגנדי לבין ח"כ אהוד אולמרט, אחרי ש-אולמרט פירסם הצהרה כי-עניין הפשע המאורגן, שהש-

ניים טענו כי היא מכוונת נגדם. על השיחה אמרה השו-פטת:

בין שהיה זה בידועין ובין מחמת שלא בירר את הפרטים, גנדי בשיחה זו צייר תמונה אידיאלית של הקאריירה הצבאית של התובע (מיזרחי), שאינה מתאימה למציאות כפי שהוכחה בפני... קריאת תמליל השי-חה... שיכנעה אותי שאמנם איום השתמע מן הדברים ש-נאמרו שם על-ידי גנדי, ואשר התובע (מיזרחי) הביע הסכמתו איתם.

טיסונה, אלי

סגן-מנהל חברת, "וימפי", ידיד של אושרי ואהרוני, ש-היה מעורב בעיסקות-יבשר רבות;

בערך באותו זמן מינה לעצ-מו (סד) קרוס (מי שהיה מנהל וימפי, שהסתבך עם טיסונה, אושרי ואהרוני, נכנס לחובות ונפטר) סגן-מנהל, את מר אלי טיסונה, שאותו הכיר כבנו של בעלי-מיסעדה ברחוב דיזונגוף, אשר הפיצה את וימפי. מיני זה לא הביא מזל לקרוס... לי נראה הסבר זה (של טיסונה) דחוק... בהשתלשלות, כפי ש-קרתה, רואה אני השתלשלות בי-אמצעים בלתי-הוגנים ובלתי-מקובלים במיסחר התקין, אשר נגטפו על-ידי אהרוני, אושרי ורושה (גיסו של מיזרחי), בי-השתתפות פעילה מצידו של טיסונה, על עסק אשר, עד שנוצרו הקשר עימם, התנהל על מי-מנוחות ובצורה מכובדת... אין אני מוצאת מקום בתביעה זו לדון בטענותיו של טיסונה נגד ההאשמות שהועלו נגדו, ואשר לדעתו גרמו לו עוול, ולמישפחתו עגמת-נפש. אין הוא צד לדיון שבפני. מסקנתי לעניין התנהגותו בעניין וימפי מבוססת במידה רבה על עדותו של...

כהן, מני

דובר חטיבת הנתיים ח" שחורים בסיעת ח"כ בכנסת. הורשע בעבר בנידון להברחת סם ונידון לשש שנות מאסר; מני כהן עבר שלושה של-בים בסיפורים שלו לגבי ה-קשר שלו למעשה. בהודעה שלו (במישטרה, אחרי שנעצר בעניין הברחת הסם) סיפר את פרטי המעשה ופירט את ה-מעורבות של כמה אנשים ש-לקחו בה חלק. באותו חלק, הנוגע לו עצמו ולא יציק וצבי הנ"ל (שניים שהיו מעורבים בפרשה, שמותיהם בדרויים), הודה הוא במישפטו בחיפה. בשלב השני, כאשר הואשם עד הגנה 22 (עד הגנה במיש-פט הארץ אשר שמו נאסר לפירסום), חזר בו מני כהן, והכחיש את הקשר של הלה לעניין.

בשלב השלישי התעלה בעדותו בפני, כאשר העיד כי